Štěpán Cháb: Rakušanovo “vítězství” aneb Festival průměrnosti

- CZ24 News | 31. října 2022

ČESKO: Ministr pro dohled nad dezinformacemi Vít Rakušan vyvěsil k 104. výročí vzniku samostatné republiky na fasádě budovy ministerstva českou vlajku. A ukrajinskou vlajku. A spojil je poslední, dvěma předchozím dominující vlajkou, vlajkou této vlády. Na ní byl Putin v černém pytli na mrtvoly. Nástěnkář, napadlo mě hnedka. Nástěnkář, který ovšem špendlíkem nepřipíchne Gagarinova bráchu, ale takový ten angažovaný, který si doma před zrcadlem cvičí plamenné projevy z učebnice politruka.

Podobná forma uječené politiky vede naši republiku na periferii zájmu (ne že by tam už nebyla). A je hodnotou rovna protestům různých fanatiků z poslední doby, kteří polévají umělecká díla, aby upozornili na své dogmatické vidění světa a řešení jeho problémů. Taková na aktivismu postavená politika vyřazuje Českou republiku z klubu těch, kterým je dobré naslouchat a vést je v patrnosti. Politika užitečného idiota, který vidí své ego, nevidí svou průměrnost, snad až podprůměrnost.

Jak snadné je postavit politiku na nenávisti. Pracuje s tím zčásti Okamura, pracuje s tím i Rakušan (a protože se proti jeho akci nezvedl hlas premiéra, pracuje s nenávistí celá vláda). Nenávist vede k opuštění racionálnosti a falzifikování reality. K zveličování a nafukování bublin. Dobré u nějakého spindoktora skinheadské scény, destruktivní u vlády celé země, protože tím země přichází o manévrovací prostor pro diplomacii, kterou by se měly urovnávat rozpory a pře a vést okolní země i svět k rozumnému kompromisu, že do lidí se nestřílí. Protože zastřelený člověk je zastřelený příběh, zastřelená budoucnost.

My jsme diplomacii opustili a přešli na uječenou bezmoc fanatiků nenávisti. A fanatiků moci. Je to svého druhu ukázka poklesu hodnoty politiky jako takové. Politiky, která nyní generuje průměrnost, protože ti nadprůměrní politici, kteří by byli schopní i ochotní vést zemi správným směrem, jsou udupaní průměrnými kariéristy, kteří jdou primárně po korytu. Ne nutně po korytu s penězi, ale po korytu s mocí rozhodně.

Nadprůměrní politici jsou ve všech stranách. Sedí na radnicích, na magistrátech, sedí v základnách stran. Jsou i v Rakušanově STAN, ve Fialově ODS, u Bartošových Pirátů i u Pekarovic TOP 09. Jsou, jenže jejich schopnosti a racionální pohled na řešení krizí by byl vmžiku ukřičen průměrností kariérních hlupců, kteří se vyškrábali i na úkor politickým základům vlastních stran po zádech svých spolustraníků na vrchol. A teď si svá místečka hlídají. I tím, že nechají bujet politiku nenávisti. Nebo je možné, aby se ve výše zmíněných stranách ozval hlas, který nesouhlasí s nynější politikou? Jak by dopadl politik ze STAN, který by zpochybnil Rakušanův aktivismus předstírající, že je politikou státu? Kolik by ze vzteku napletla Pekarová Adamová svetrů, kdyby si ze základů její strany dovolil někdo nesouhlasit? A je stranická loajalita povinná, i když se průměrné vedení zblázní a dělá z politiky cirkus pro média a unáší naši republiku směrem, kde není naše místo?

Kdyby se podobným hodnotově inflačním deliriem prodírala jen naše politika, dejme tomu, přežili bychom chráněni racionalitou okolních zemí. Jenže podobný exkurz do hodnot nepolitiky je patrný i tam. Takový fanatismus je viditelný obzvlášť v úřadovnách Evropské unie, která táhne kontinent do stejné bažiny diplomatické nevýznamnosti, protože diplomacii nahradila bezhlavým aktivismem. A to rozhodně ne pouze stran Ruska a Ukrajiny, ale v mnoha dalších ohledech, které teď reálně a dost citelně dopadají na naše životy. Hodnoty našeho kontinentu se tak rozpadají přímo před očima. K naší škodě, protože si nás pak můžou politicky a vlivově rozparcelovat okolní velmoci. Budeme jen za

užitečné idioty, kteří na povel vyvěsí Putina v černém pytli na mrtvoly? Nebudeme, už jsme.

S akcí Víta Rakušana jsem si vzpomněl na rozhovor Tomáše Koloce s diplomatem Miroslavem Polreichem (viz výše uvedené „Psali jsme“). To byla diplomacie, to byla politika, která dokázala mluvit do chodu celého světa. A rozhodně to nebyla diplomacie fanatika, který se přilepil k podlaze a začal neartikulovaně ječet své dogmatismem naplněné požadavky. Což je současná poloha Víta Rakušana a celé vlády Petra Fialy. Rakušanovo aktivistické gesto nás může v budoucnosti stát hodně. A nejen to gesto, tedy. To už je jen křiklavá třešnička na dortu.

Zákon o užívání státních symbolů České republiky:
§ 1
(2) Státní symboly lze užívat jen vhodným a důstojným způsobem.
…
§ 8
(1) Vyvěšují-li se se státní vlajkou současně státní vlajky jiných států, umístí se státní vlajka vždy na nejčestnější místo; to je z čelního pohledu na objekt. (*Nejčestnější místo ovšem zaujal Rakušanův sen o mrtvém Putinovi, což je ukázkové znevážení vlajky České republiky.*)
…
§ 13
(1) Fyzická, právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že:
…
g) vyvěsí státní vlajku v rozporu s § 8
Marně hledám v médiích informaci o rezignaci Víta Rakušana. Nepodal ji, ač by měl. Ale ono je to tady už asi úplně jedno, vrcholové politiky máme aktivistické a fanatické. A znevážení české vlajky, to je jen přestupek. A hlavně, k znevážení došlo s dobrými úmysly. A to jediné se počítá.

AUTOR: Štěpán Cháb

ZDROJ: krajskelisty.cz